

nævnte Sted. Jeg troer ikke, at der i saa Henseende kan være Anledning til nogen Misforstaaelse. Hvad jeg allermindst forstaaer, det er, hvad den ærede Taler anførte om „Ligeberrettigelse“, og hvorved han tillagde mig Ytringer, som jeg slet ikke har brugt; forøvrigt veed jeg ikke, om han ved „Ligeberrettigelse“ vil have forstaaet, at danske Beboere skulle tvinges til at høre til en thdsf Kirke; dette vilde være lige galt, hvad enten de saa boe i Kongeriget eller i Slesvig.

Opperman: Jeg maa gjentagende bringe den ærede Ordfører min Tak — da min første Udtalelse maatte ikke var ham tilstrækkelig klar — fordi han har erklæret Forslaget for correct; men hans sidste Udtalelse nyder mig til at bemærke, at jeg meget godt husker, at Udvalgets Formand (Tscherning) havde endeel Betænkeligheder ved Forslaget; der, hvis jeg erindrer rigtigt — hvad der imidlertid er meget tvivlsomt, fordi jeg tilstaaer, at jeg ikke forstod dem; og det altsaa er vanskeligt at holde fast paa Ordene — gif ud paa, at der skulde være en eller anden Fare ved at vedtage det. Men hvis der ikke er nogen saadan derved, tilstaaer jeg, at det er mig uforklarligt, hvorfor ikke Udvalget vil gaae ind paa Forslaget. Jeg anbefaler, som sagt, Forslaget paa det Bedste og ønsker, at det maa blive betragtet, som om jeg ikke var Medforslagsstiller.

Sable: Jeg skal blot gjøre en kort Bemærkning. Den geographiske Bestemmelse have vi som Medlemmer af denne Forsamling aldeles Intet at bestille med; vi have kun med den politiske Begrændsning at bestille, og efter denne hører den paagjældende Deel af Den til Kongeriget Danmark, og vi maae altsaa have Lovgivningsmagt over den. Hvad angaaer det, den ærede Taler anførte om Ligeberrettigelse og hvad jeg derom havde sagt, da vare mine Ytringer ligesvem foranledigede af, hvad den ærede Taler sagde om, hvad man skulde gjøre for det danske Sprog i Slesvig; thi i Slesvig ere begge Sprog ifølge en kongelig Resolution ligeberettigede.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's anden Valgkreds (Tscherning) anførte som et Sted, hvor Forholdene skulde være ligesaa vanskelige som paa List, Holmsland; men det er aldeles ikke Tilfældet, Holmsland er slet ikke under disse Forhold; han har sandsynligviis forverlet Holmsland med Holmslands Klit: (Tscherning: Ja, det var en Forverling, jeg meente Holmslands Klit) Forholdet der har, som vel den ærede Rigsdagsmand bekendt, ogsaa givet Anledning til Forhandling i Landstthinget, og dette Spørgsmaal er paa Grund deraf taget under Overveielse i Ministeriet. Jeg skal forøvrigt ikke opholde mig videre ved denne Sag. Derimod skal jeg anbefale Forslaget af Udvalgets Mindretal under Nr. 3 om, at den der opførte Sum til det kgl. naturhistoriske Museum maatte komme ind igjen i Finantsloven. Jeg troer, at det, at man har voteret denne Sum ud af Finantsloven, er afvigende fra den Regel, man ellers har fulgt her, nemlig, naar der er indbragt særlige Lovforslag, der have finantsiel Betydning, da ikke at lade dem udøve nogen Indflydelse paa selve Finantsloven; det er en Regel, som man altid har opstillet og fulgt. Man har derved villet undgaae, at selve Finantsloven skulde komme til at støde sammen med de andre Love, at den ene Lov skulde blive afhængig af den anden og Finantsloven saaledes blive forsinket. Denne Fremgangsmaade er i Overeensstemmelse — jeg havde nær sagt med Grundloven — med den almindelige Regel for disse Spørgsmaals Behandling her i Thinget. Jeg maa saaledes meget anmode om, at Mindretallets Forslag under Nr. 3 saavel som tvende andre af Mindretallets Forslag, der følge umiddelbart efter, men som forøvrigt nu ikke ere under Forhandling, maatte blive tagne tilfølg. Der er sagt af den ærede Ordfører: Ja, men Ministeriet vil alligevel bruge Pengene, om de end ikke optoges i Finantsloven. Men det er vanskeligt for Ministeriet at vide, hvad Meningen egentlig er hermed; naar Ministeriet seer, at Thinget ikke er gaaet ind paa at optage Summerne i selve Finantsloven, saa er det virkelig en egen Sag at betragte Pengene, som bevil-